

הוא גזז את פיאותיו, התרחץ בים, הלך

לקולנוע ותוך כדי כך מספר על חוטפיו

רצינית בפני ההורים. היתה זו בעיה נפשית עדינה של ילד, אשר התרגל להיות מרכז ההתעניינות והמחשבה בכל חברה. והנה, לפתע, מצא כי במשפחתו קיים לא רק הוא, אלא גם אחות מבוגרת ממנו.

הפדאגוג שהועמד לרשות ההורים, והמבקר בבית שלוש פעמים בשבוע, הסביר להם כי יש לצפות להתפרצויות של קינאה ושל טרבונות. הוא גם הבהיר להם, כי הבת עצמה עשויה לעבור משבר, על כי לפתע חולה להיות בתייחודה בבית וליתה ניצב כוכב חדש. ואמנם, היו כמה התפרצויות בכי וצעקות של הילד, אולם יותר מטיפולו של הפדאגוג, עזר יחסם של ההורים. היתה דרושה סבלנות של ברזל מצידם, כדי להתגבר על רגעי-הזעם של יוסלה וכדי לטעת בו ובאחות את ההרגשה ששניהם אהובים באותה מידה, והשורש בים מאד להורים.

מתוך גילוייו, הסתבר כי הקשה את הילד מלאכה על חוטפיו. כאשר היתה ה"דודה" הגיורת רות בן-דוד מצוה עליו לעשות דבר, היה מתעקש ועושה את ההיפך. אם ציית לה במעשים החשובים, כאשר הר בילה אותו ממקום למקום, היה זה רק לאחר שהיו מסבירים לו כי מנסים להצילו מגורל דומה לגורל אמו ואביו.

בבית גרטנר בניו-יורק נהג להאזין ב"שלושת-טלפון לשיחות שניהל גרטנר. כך גילה, כי מתנהל די-די-תורה אודותיו בין שני רבנים. כאשר נחפס בשעת האונה, הענישה אותו אשת גרטנר, סגרה אותו יום שלם בחדרו.

על סבו סיפר, כי ערב הוצאתו כהארץ

הילד החדש

ל מרבסת בית הוריו בחולון, כשהוא לומד לנגן במפוחית-פה

עלידי הגיורת, נישקו אותו סבו וסבתו, בירכוהו לדרך צלחה.

ורה והפדאגוג, זכה יוסלה לטיפול קבוע של עוד ילד, איה חוקרי המשטרה, שגבו ממנו עדות על בר עליו. הם עשו זאת בסבלנות ובהתמדה, חזרו אחרי יום, מילאו עשרות עמודים בכתב-יד. היה יחסו חשדני. הוא היה עדיין תחת השפעת טסיפירו לו חוטפיו, וכאשר היה משהו שואל אותו על בן-גוריון, למשל, היה עונה: "ימח שמו!" אולם הסתבר לו כי חוטפיו היו שקרנים, וכי הסיפור על מו וירידתה מן הארץ נועד רק להרעיל את נפשו גד הוריו. לאט-לאט השתנה יחסו אל חוטפיו. אם היה מנסה לחפות עליהם, החל עתה לגלות איבה יחסו העויין אל המינה, שחוטפיו נטעו בלבו, דרגה. כאשר הוא נשאל כיום מה דעתו על בן-גוריון, עונה: "הוא הנשיא שלנו — כמו קנדי".

★ ★ ★

הברחה לירדן

בעיה נושאים מיאן יוסלה לבר: על הרב מגדלי וממיות, על מה שקרה לו בשווייץ, על קשריו עם

על שיטת הפעולה של חוטפיו אפשר ללמוד מתוך פרט מעניין: הם החתימו אותו לא פעם על הצהרות, בהן הצהיר כי הוא מבקש שלא יחזירוהו להוריו, פן יעבירוהו למסיון. על הצהרה אחת כזאת התם ב"נוכחות עורך-דין. נוסף לזאת הקליטו אותו בשעה שביקש מהם להחזיקו אצלם ולא להחזירו ארצה. מתוך כך מתברר, כי ה"חוטפים" התכוננו לטעון, להצדקתם: "לא חטפנו אותו. הוא ביקש מאתנו להחזיקו". ולחיונו הטענה, היו מתייעצים אתו כל פעם לפני שהעבירוהו ממקום למקום — כך שהעברה נעשתה, לכאורה, על פי בקשת הילד עצמו.

גילוי פיקנטי במיוחד, כפי שסיפר אותו לחוקריו: זמן קצר לפני שנתגלה בניו-

גלגלים בחולון

יוסלה רוכב על זוג אופניים, שניתן לו במתנה על-ידי עובדי בית-החרושת לסריגה גירקולי, בו עובד אביו. בחטיבה שערכו העובדים לכבודו, איחלו לו שיחזור במהרה לחיים נורמליים, כשאר הנערים.

ההורים קבעו שאם לא יושג הסדר, עד ה-1 בנובמבר הקרוב, יפתחו בפעולה ממי שית. כוונתם להגיש קובלנות פליליות נגד אזרחים היושבים בשחייץ, צרפת, אנגליה וארצות-הברית, ששמותיהם סופקו על-ידי יוסלה. נגד המעורבים אין צורך להגיש קובלנות, מאחר שכבר הוגשה קובלנה פלילית בדצמבר 1959, ועל סמך קובלנה זו אף גובה עתה המשטרה עדויות. על פי החוק, הייבת המשטרה, בתום גביית העדויות, יהודיע לקובלים אם החליטה, על סמך החומר שאספו חוקריה, להעמיד אנשים לדין או שהחליטה לסגור את התיק ולסיים בזה את טיפולה.

סיכס כהן-צידון, המתכונן לפרסם ספר על הפרשה, שיכלול גם את סיפורו המלא של יוסלה: "מוקדם עדיין לומר שפרשת יוסלה הסתיימה. עוד יבואו הפתעות רבות. והמפתח בידי ההורים".

למפתח זה קוראים: יוסלה.

יורק הסבירו לו מחזיקיו, כי מסוכן להשאירו באמריקה וכי יעשו נסיון להחזיר זירו ארצה. הדרך: בגלל הסכנה הצפויה בנמל חיפה ובלוד, אם ינסו להכניסו ב"הסתר, יסעוהו בשם בדוי לירדן. כאשר יגיע לעיר העתיקה בירושלים, ייעשו סידורים כדי להבריחו אל מעבר לקחים. בירושלים העברית יוכנס לישיבה, וכעבור זמן יודיעו מחזיקיו כי הילד נמצא לומד במוסד חינוכי דתי ואך שקר הוא כי הוצא אי-פעם מי שטחה של המדינה.

★ ★ ★

מפתח ושמו יוסלה

ח ודרה מעניינת של פרשת יוסלה הוא הצד המשפטי. ימים מעטים לאחר התחרות ארצה התקשר עורך-דין ידוע עם פרקליט המשפחה, עורך-הדין שלמה כהן-צידון. הוא עשה זאת מטעם חוגים דתיים הקשורים עם אגודת-ישראל, הציע להסדיר את כל העניין בדרכי שלום. אף נוסחה הצעת-הסכם: "על מנת להשיכן שלום ב"ישראל".

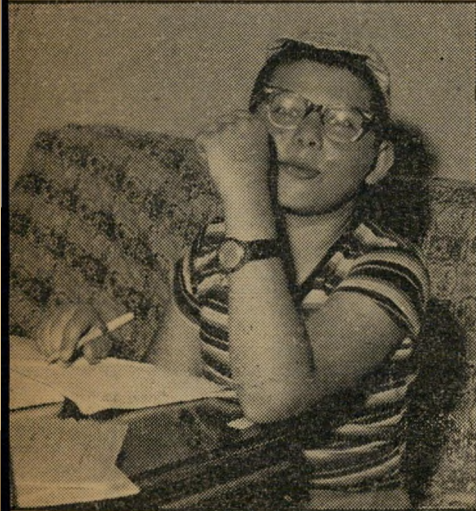
● אנשים בעלי רצון טוב יגייסו כסף פים, ישלמו פיצוי בסך 50 אלף ל"י ל"הורים.

● ההורים לא יתערבו בהליכים הפליליים, לא יבקשו להעמיד לדין את המעורבים בפרשה.

● כמה מהאנשים שהיו מעורבים ב"פרשה יודו על חלקם בה, יבקשו סליחה, תוך ציון שתיקנו את הנזק שנעשה להורים ולילד.

המשאומתן התפוצץ כנראה מתוך הנחה כי התערבות השרים הדתיים אצל בן-גוריון תבטיח סגירת התיקים, מבלי ש"יהיה צורך להתפשר עם הוריו של הנער החטוף.

בינתיים שלח כהן-צידון, בשם ההורים, מכתב אל איש-עסקים בבני-ברק, שהחזיק את הילד אצל, ואשר מביתו הוצא יוסלה לחו"ל. האיש נסע מיד לאירופה, מצפה עתה להתבררות המצב. ח"כ אגודת ישראל, הרב מנחם פרוש, התעניין לאחרונה אם אפשר לגמור את כל העניין בלי פירסומת מיותרת.

התלמיד

שוקד על ספרי, מתכונן לתחילת הלימודים. ספר הקריאה נושא את השם צעירים הדיים.